

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 18.696 van 14 november 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 augustus 2008.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 september 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. VERHEYEN en van attaché J. VERSTAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russische onderdaan van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent afkomstig uit Boragangetsju, Dagestan. Na uw huwelijk met X vestigde u zich in Nuradilovo.

Op 18/08/2006 begaven drie onbekende strijders zich, na afloop van beschietingen, naar jullie huis. Uw man werd door hen onder bedreiging weggelokt. U zelf merkte hier niets van op. U zag enkel uw man vertrekken. Hij vertelde u later dat hij werd verplicht de strijders eerst naar het ziekenhuis te vervoeren en hen vervolgens ergens af te zetten. Hierna keerde hij terug naar huis. De volgende morgen werd uw echtgenoot thuis opgepakt door gemaskerde militairen. Hij werd naar een onbekende bestemming gevoerd. Op 24/08/2006 werd uw echtgenoot vrijgelaten na bemiddeling en betaling van losgeld. Hij dook hierna onder en zou enkele maanden later het land verlaten. Op 12/09/2006 kwamen politie en militairen langs uw huis op zoek naar uw man. U werd meegenomen naar een voor u onbekende instantie in Chasavyurt. Daar werd u verhoord over de verblijfsplaats van uw echtgenoot. Er werd u gezegd dat als weigerde informatie te geven er een rechtszaak tegen u aangespannen zou worden. Na de ondertekening van bepaalde documenten kon u opnieuw beschikken. Na dit

voorval ging u bij uw ouders in Boragangetsju wonen. U ging echter nog regelmatig naar Nuradilovo om uw schoonouders op te zoeken en om de staat van uw huis te verifiëren. Via burens vernam u dat men nog tweemaal langs het huis was geweest (in november 2006 en in de zomer van 2007). Men had hierbij de deur opengebroken.

Toen u op 13/11/2007 het huis ging nakijken vielen gemaskerde mannen binnen. U werd door hen geslagen en verloor het bewustzijn. Toen u bijkwam waren de mannen verdwenen. Hierna werd besloten dat u het land zou verlaten. Op 26/02/2008 werd u bij uw ouders opgehaald door uw schoonbroer. Hij vervoerde u naar Gudermes vanwaar u met de trein uw reis verder zette. U reisde op deze manier vervolgens naar Moskou, Brest en Tiraspol. In Polen werd u door de autoriteiten onderschept en in een opvangcentrum geplaatst.

U verliet het centrum en reisde door naar Frankrijk. U diende er een asielaanvraag in. Alvorens er een beslissing werd uitgevaardigd vertrok u naar België om uw man te vervoegen. U kwam in België toe op 03/06/2008. U vroeg dezelfde dag asiel aan.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot Khantemirov Khussein (O.V.6.016.538).

In het kader van diens asielaanvraag werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

Bijgevolg kunnen deze motieven ook wat u betreft niet weerhouden worden.

Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw echtgenoot is genomen, dient verwezen te worden naar de beslissing van deze laatste.

Aanvullend dient te worden gesteld dat uw persoonlijk gedrag daarenboven niet wijst op een vrees voor vervolging.

Het feit dat u na het vertrek van uw echtgenoot bij uw ouders in het vlakbij gelegen Boragangetsju verbleef en regelmatig terugkeerde naar Nuradilovo om uw schoonfamilie op te zoeken en uw huis te inspecteren geeft (CGVS p.3) aan dat u zich wezenlijk niet verborgen hield voor de autoriteiten.

De vraag rijst dan ook waarom uw belagers, indien zij u wilden onderwerpen aan een verhoor, zich niet tot deze adressen hebben gewend. Dit temeer daar uit de verklaringen van uw echtgenoot blijkt dat de convocaties die voor hem waren bestemd werden afgeleverd bij zijn familie (CGVS p.5). U werd hiermee geconfronteerd maar gaf geen verdere toelichting (CGVS p.12).

Het feit dat aan u een reispaspoort werd afgeleverd lijkt deze stelling te bevestigen.

Er werd hierbij bovendien opgemerkt (via een afgiftestempel in uw binnenlands paspoort) dat het reispaspoort werd afgeleverd op 20/07/2006. Zijnde alvorens de problemen van uw echtgenoot een aanvang namen. U verklaarde immers dat deze begonnen met het bezoek van de strijders op 18/08/2006 (CGVS p.8). U verklaarde hierbij expliciet dat uw echtgenoot hiervoor niet in contact is gekomen met de autoriteiten (CGVS p.11).

Aldus is niet opgehelderd waarom het reispaspoort werd aangevraagd hetgeen doet vermoeden dat u om andere redenen het land verliet.

Uw verklaring dat het werd aangevraagd om uw man in België te vervoegen (CGVS p.6) contrasteert met de feiten.

Verder werd bij u ook een onaannemelijk gebrek aan informatie vastgesteld omtrent enkele kerngebeurtenissen.

Zo werd opgemerkt dat u nagenoeg geen kennis heeft over de lotgevallen van uw echtgenoot gedurende de periode van zijn vasthouding (CGVS p.9). Dit terwijl u na zijn vrijlating meteen met hem in contact werd gebracht. Tevens blijkt u nagenoeg geen informatie te beschikken over de manier waarop zijn vrijlating werd bekomen. Zo weet u niet hoe uw echtgenoot werd teruggevonden, waar hij verbleef, hoe de bemiddeling tot stand kwam en hoeveel losgeld er betaald werd (CGVS p.9,11).

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat u geen enkele bewijs aanbrengt om uw reisroute te staven. U verklaarde hierbij dat u de treintickets wegwierp omdat u de bewijswaarde ervan niet inzag (CGVS p.8). Dit is echter verwonderlijk aangezien bij de afwijzing van de eerste asielaanvraag van uw echtgenoot (via de beslissing van 28/06/2007)

het gebrek aan aannemelijkheid van zijn reisroute en de afwezigheid van enig reisbewijs een prominent element was.

U werd hiermee geconfronteerd maar gaf geen verdere toelichting.

Dit alles maakt dat ook in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming weerhouden worden.

De door u aangebrachte documenten (uw intern paspoort, de geboorteaktes van uw kinderen en uw huwelijksakte) zijn daarbij niet in staat bovenstaande beslissing te wijzigen aangezien zij geen informatie bieden over de aard van de motieven die hebben geleid tot uw vertrek uit Dagestan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De beroepen van verzoekster en haar echtgenoot werden wegens samenhang samen ter terechtzitting behandeld. Deze samenhang blijkt uit het administratief dossier en verzoekster verwijst in haar verzoekschrift uitdrukkelijk naar de feiten en de motivering van het beroep ingediend in het dossier van haar echtgenoot.

Ter zitting bevestigt verzoekster uitdrukkelijk dat zij zich voor haar verzoek tot erkenning van de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus, baseert op de feiten die aan de grondslag liggen van de asielaanvraag van haar echtgenoot, Khussein KHANTEMIROV, en dat ze geen eigen, persoonlijke motieven inroept.

Bij arrest van 14 november 2008, nr. 18.695 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd aan verzoeksters echtgenoot de erkenning van de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Zij brengt dienvolgens geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor systematische en persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie (RvS 24 januari 2007, nr. 167.846) en komt niet in aanmerking voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980.

3. De overige motieven aangaande het persoonlijke gedrag van verzoekster, het paspoort, het onaannemelijk gebrek aan informatie omtrent enkele kerngebeurtenissen en het gebrek aan bewijs omtrent de reisroute worden niet betwist en blijven dan ook staande.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 14 november 2008 door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. P. BREYNE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE.

M. BONTE.